

Duhovna misel - 08. apr. 2018

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

2. velikonočna nedelja. »Danes je osmi dan po veliki noči in Jevangelij nam prinaša dve prikazovanji vstalega Jezusa apostolom v dvorani zadnje večerje. Prvič je Gospod učencem pokazal rane na telesu. Tisti večer pa ni bilo Tomaža, ki ni hotel verjeti pričevanju. »Če ne bom videl in se ne bom dotaknil njegovih ran«. Osem dni zatem, torej kakor danes, se je Jezus vrnil in se pojavil v sredi med svojimi. Takoj obrnil na Tomaža s povabilom, naj se dotakne ran njegovih rokami. S tem je prišel naproti njegovi nevernosti, da bo lahko preko trpljenja v polnosti dosegel vero v Jezusovo vstajenje.

Tomaž je eden tistih, ki niso takoj zadovoljni in išče, hoče osebno p
imeti osebno izkušnjo. Po začetnem odporu in nemiru končno tudi
čeprav s težavo verovati, vendar pride do vere. Jezus ga potrpežljiv
zadnjemu prišleku osebno pomaga pri njegovih težavah in negotov
stih. »Daj svoj prst sem in poglej moje roke...« Ob zveličavnem d
Vstalega Tomaž pokaže svojo rano, svoje brazgotine, svojo bolečin
ponižanje, a v znamenju žeblice najde odločilno potrditev, da je bil
pričakovan, razumljen. Stoji pred Mesijem, ki je poln miline, usmil
nežnosti. To je tisti Gospod, ki ga je iskal v skritih globinah lastneg
saj je vedno vedel, da je tako. Koliko od nas išče v globini svojega
srečanje z Jezusom, s takšnim kot je: mil, usmiljen, nežen! Saj mi g
sebi vemo, da je takšen. Ko je ponovno našel stik z ljubečo in potr
Kristusovo usmiljenostjo, je Tomaž razumel globok pomen Njegov
vstajenja in v svoji notranjosti spremenjen, z vzklikom izpovedal s
polno ter popolno vero v Njega: »Moj Gospod in moj Bog.«

Kakor Tomaž, smo tudi mi vsi povabljeni v rane Vstalega zreti Bo
usmiljenje, ki gre onkraj vsake človeške omejenosti ter zasveti v te
in greha. 'Obličje Usmiljenja je Jezus Kristus'. Ostanimo s pogledom
Njem, ki nas vedno išče, pričakuje, odpušča. Tako zelo je usmiljen

